Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning af Forhandlingerne med 45 St. mod 26.

Derefter sattes Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges med 69 Stemmer imod 4.

Ændringsforslag til Sagens 2den og sidste Behandling indkaldtes til Løverdag Middag Kl. 1.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne. Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1, og Dagsordenen vil være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Retningen af den sydjydske Jernbane.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Afløsning af Qvægtiende og Smaaredsel i de i Kongeriget indlemmede forhen slesvigske Sogne.

Mødet hævet Kl. 5, 10 Min.

Fem og Firgetyvende Møde.

Fredagen den 11te Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at Justitsministeren i Skrivelse af Gaars Dato har underrettet mig om, at Hans Majestæt Kongen under 2den ds. har stadfæstet den af Rigsdagen vedtagne „Lov om Anbringelse af Midler, tilhørende Lehn, Stamhuse, Fideicommisser eller offentlige Stiftelser i Eiendomme, der hælges fra ved kommende Major. eller Stiftelser.“

Exemplarer af denne Lov ville blive omdeelte til ærede Medlemmer.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retningen af den sydjydske Jernbane. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1981 ff.)

T. Nielsen: Det vil erindres, at det første Tilbud, der blev gjort om at anlægge en Bane her i Jylland, kom fra Englændernes Side; det blev gjort om at anlægge en Høiderygsbane, og Rigsdagen bemyndigede ved Lov af 31te Juli 1853 Regjeringen til at give Rentegaranti for en saadan Bane. Imidlertid varede det ikke længe, inden der reiste sig stærke Røster mod den; der indkom Adresser fra den ene og den anden Side, og navnlig kunde det frugtbare Østland ikke finde sig i, at Banen blev anlagt langs med Hedeegnen. Det gik i denne Sag, som det jo gjerne gaaer, at de Fattige tabte Slaget, — naar jeg siger: de Fattige, saa mener jeg navnlig de fattige Egne, Hedeegnene; de tabte ligeoverfor det frugtbare Østland, idet Banen blev anlagt, hvor den nu er. Siden den Tid er der ikke gjort Noget for Midtjylland, kan jeg gjerne sige, med Hensyn til Jernbaneanlæg. Ja, naar man vil tænke paa den Lov, der i saa Henseende er given angaaende Skanderborg-Silkeborgbanen, saa er det jo allerede Noget, især da vi kunne vente en Forlængelse engang i Tiden fra Silkeborg til den vestlige Bane; men ellers er der siden ikke gjort Noget for at lette Forbindelsen navnlig i Midtjylland og fremhjælpe Culturen i disse Egne ved Jernbaneanlæg. Man pleier ellers at sige, at det navnlig er paa disse Egne, vi skulle have vor Opmærksomhed rettet; det vil sige, siden vi afstode Sønderjylland, have vi havt vor Opmærksomhed rettet paa disse Egne og